

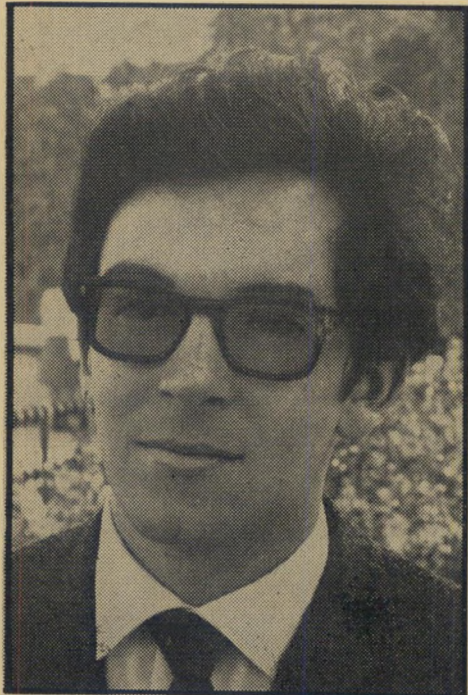

קיא ירי

הדואר נשא אלי השבוע חבילה מעולם אחר. עולם המתים. היא הכילה חוברת דקה, בת 12 עמודים בלבד, מעוטרים בציורים ובמילים. היא נשאה עליה את הכתובת הלאטינית Mens Rea in Corpore Sano, שאינה אלא פראפרזה על האימרה העתיקה ופירושה: נפש אשמה בגוף בריא. אל החוברת היה מצורף פתק קטן, עליו היו מודפסות ארבע מילים: לפי בקשת עידוא — אביו.

זוהי חוברת שאינה מיועדת למכירה. היא נועדה אולי להיות מצבת. שכן החרו ברת — המכילה כמה שירים ותרגומים מפרי עטו של עידוא בן-גוריון, הסופר התל-אביבי הצעיר בן ה-34, ששם קץ לחייו בראשות חודש זה — הופיעה אחרי מותו. כאילו לפי תכנון מראש.

כאילו גם אחד הקוראים המושבעים של עיתון זה. איני יכול לקבל את חוברת השירים העגומה אלא כהבעת מישאלה אחרונה מצד צעיר מתייסר וחבר. אילו היה להעולם הזה מוסף ספרותי היינו מפרסמים ודאי את שיריו של עידוא. המלווים בציוריה של אדית קמחי, במלואם. בהיעדר מדור כזה, יהיה אולי שיר אחד, ללא שם, מפרי עטו, כפרח על קברו.

עידוא בן-גוריון
פרח על הקבר

הפחד, או הפחד / המיסר אותנו
יחד / עד אחד.
האימה המתעלסת / בליבנו וקו
ססת / את ורידיו.
אין מרגוע אין מפלט / וגם
את אותו מקלט / כבר תפסו.
כבר תפסו בני-בליעל / שידם
היתה במעל / עד אחד.
ורק קומץ בני-בלייטשע / שנפ-
לו קורבן לפשע בלא יודעין.
הם, רק הם יורקים לחה / מאי-
מת החשיכה / בלא יודעין.
והתופת, או התופת / מעליהם
כפרוכת / מהסה את הסופה / את
התופת וסופה / האיום.
הם מצטופפים ביחד / מורעלים
מחץ הפחד / שבלב.
ולמרות הכל כפושע / בין שחורו
של ההדום / לבין אופל הגרדום.
חרבות תלויים ממעל / הרמחים
מכוונים / החיים ימשיכו הלאה /
על חודם של כידונים.
אם משפט זה או זה רצח / אז
לעואזל הנצח. / שיקוייו של מר-
המוות / הם רק המה בני אלמוות. /
החיים ימשיכו הלאה / בכוחות
מנוונים / ורק הגורל-של-מעלה /
כרמחים מכוונים / יסחרר את מר-
המוות / בשיקוי של אין-אני /
עד שצללי צלמוות / ינצחו את
המצנחים וידבירו את החומר עד
יצוין.

כאותה חוברת נדפס גם תרגומו של עידוא בן-גוריון לפואימה המפורסמת של אדגר אלן פו העורב. התרגום העברי הראשון לפואימה זו, היה תרגומו של זאב ז'בו-טינסקי שנעשה בשנת 1914. צר המקום מכדי לפרסם את התרגום במלואו. אבל כדאי אולי להשוות, זה מול זה, את התרגומיהם של עידוא ושל ז'בוטינסקי ולוא רק כדי לבכות, לבד מהאדם, כישרון שאבד.

הנה הם. מימין תרגומו של זאב ז'בוטינסקי. משמאל, אותם בתים מהעורב, בתרגומו של עידוא בן-גוריון:

כחצות ליל קור וסער, עת אני, שבור-
הצער, / בספרי חוכמה נשכחת הסתכלתי
ניסיוער, / בא קישקוש סתום בלתי, קל
כדפק יד נחשלת — / יד חוששת — יד
שואלת מחסה לדל או גר. / „זה אורח” —
כה לחשתי — „זה אורח, זר או גר — /
זה אורח, לא יותר.”

זכרוני: ליל-עצבת — סופת-חורף
מיבבת — / אש כיריים, נעזבת, גוססה
באור חיזור; / ליל אי-יוסף, אין קץ
לחבל — לא הועילו ספריי הבל / השכיחני
את האבל — את הצער הבוער — / את
לנורה שנמוגה כהימוג חלוס עובר — /
כחלוס, ולא יותר.

וילונות הומים ברחש צקו לחש, בוגי-
נחש — / ארגמן יריע משי נף אימתה
בהסתור. / להרגיע לב קודח, אל עצמי
בקול בוטח / שוב אמרתי: „זה אורח,
החז-לילה מאחר — / גר אחר תועה
בדרך, זר בנשף מאחר — / זהו, זה ולא
אחר.”

עד כאן. ועצוב.

יריעת-שני רוחשת, מואשת, מרשרשת, /
ביעתתני בעת-מוות, לא יכולתי עוד
מגר: / להניס אימה מורסת מליבי אחוז
הרטט, / סחתי: „זו יד זר שורשת, זר
שאל ביתי חותר, — / זהו מאחר-בנשף,
שאלי ביתי חותר, — / זר הוא זה ולא
יותר.”

אירגון הזוגות הצעירים

ליד תנועת העולם הזה — כוח חדש
קורא לזוגות הצעירים להפגין את מחאתם עליירי הצטרפותם

למעברת

הזוגות הצעירים

שתקום בשבת, 6 בינואר 1972, בשעה 10.00 בכוכר,
כניכר המדינה, תל-אביב.

מעברת-האוהלים שתקום במקום תמחיש לאזרחי המדינה
כולה את מצוקת הזוגות הצעירים, שמדיניות הממשלה מפקיי-
רה אותם לחסדי ספסרי-קרקעות, קבלנים ובנקים למשכנתאות.

לא נמתין עד בוש

לגג מעל לראש!

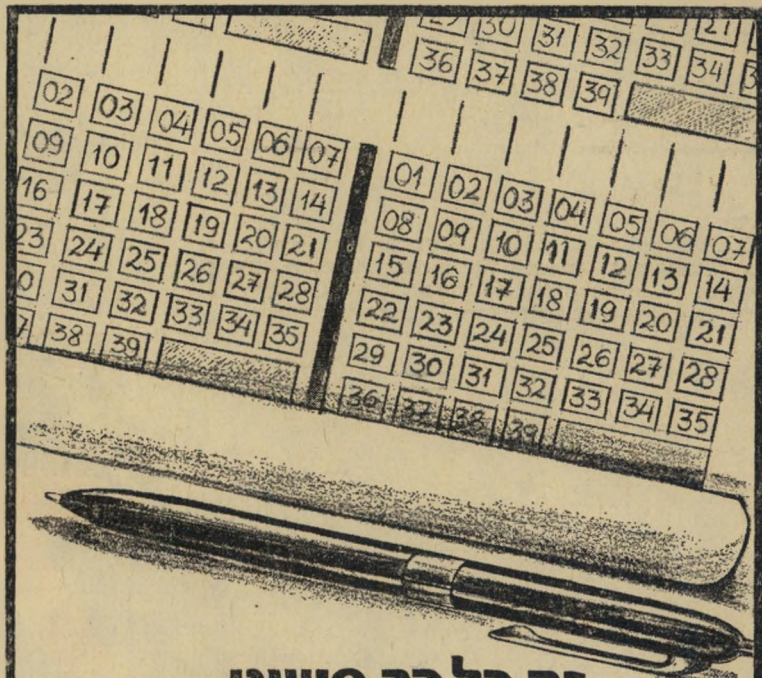
בואו, הקימו אוהל בין דירות המיליונרים,
השתתפו באסיפת המחאה הנוגעת לכם, לחבריכם,
לילדיכם, לכל אזרח במדינה.

הביאו את המיטפת, הצטיידו בשמיכות, וקחו חלק

ב"ה"ד פארק"

הבמה החופשית של הזוגות הצעירים שתיערך
במקום, ושוב יוכל כל זוג להביע את תלואותיו
ורחשי ליבו!

פגישת הכנה תתקיים ביום 31 בדצמבר בשעה 8.00 בערב
בבית "בני ברית", רח' קפלן (פינת המאסנים) תל-אביב. כל
מי שמוכן לתת יד למיבצע — מוזמן להשתתף.

זה כל כך פשוט...

מה יותר קל מלהשתתף בהגולת
הלוטו. תמורת 50 אגורות תוכל
לסמן 6 מספרים בכל אחת משתי
הטבלאות שבטופס.

עשה חישוב פשוט פעולה בת
שניות ספורות. מביאה לך סיכויי
השתתפות בזכייה בת 75,000 לירות
בפרס הראשון ואלפי לירות ביתר
הפרסים.

זה כל כך פשוט..

זו
השיטה

